

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 670

гр. ХАСКОВО, 29.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ХАСКОВО, I-ВИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ТОШКА ИВ. ТОТЕВА

Членове: АННА ВЛ. ПЕТКОВА
ЙОНКО Г. ГЕОРГИЕВ

като разгледа докладваното от АННА ВЛ. ПЕТКОВА Въззивно частно гражданско дело № 20225600500494 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 274 ал. 1 т. 2 вр. чл. 258 и сл. вр. чл. 220 от ГПК, образувано по частна жалба, подадена от Г. С. Д., А. П. Д. и С. П. Д., чрез упълномощен адвокат М. Г. от АК-Хасково.

Обжалва се определение № 1049/05.07.2022 година, постановено по гр.д. № 399/2022 година по описа на РС-Хасково, с което е оставено без уважение искането на ответниците Г. С. Д., А. П. Д. и С. П. Д. за допускане до участие в производството, като трето лице-помагач на тяхна страна, на Кмета на Община-Стамболово, област Хасково.

Жалбоподателите въвеждат оплаквания за неправилност на обжалвания акт поради неговата незаконосъобразност. Настояват, че заповедта за изменение на ПУП-ПР била издадена в нарушение на закона: в процедурата по издаването ☐ не била участвала Г. С. Д. като един от съсобствениците на имота; регулационната линия, поставена с одобреното изменение на ПУП-ПР била в нарушение на ЗУТ и накърнявала правата на ответниците. Поради това, в исковото производство по чл. 109 ЗС ответниците предявили инцидентен иск за установяване незаконосъобразността на тази заповед. В случай на отхвърляне на инцидентния иск за ответниците щял да възникне правен интерес да предяви иск срещу Кмета на Община Стамболово за обезщетение за вреди, причинени на ответниците с издаването на процесната

заповед за изменение на ПУП-ПР, под формата на разходи, които те евентуално ще направят за премахването на лятната кухня или част от нея. С тези и останалите доводи, изложени в частната жалба, правят искане за отмяна на атакуваното определение и за конституиране на Кмета на Община – Стамболово в качеството на трето лице-помагач по делото. Претендират деловодни разцноски за производството по частната жалба.

Ответницата по частната жалба Н. А. С., която е и ищец в първоинстанционното производство, не подава отговор и не взема становище по жалбата.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Частната жалба е допустима, тъй като е насочена срещу обжалваем по смисъла на чл. 220 изречение второ ГПК съдебен акт, подадена е в законоустановения срок и от носителите на правото на такава жалба – ответниците в исковото производство, поискали конституирането на тяхна страна на трето лице-помагач.

Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна.

Производството по гр.д. № 399/2022 година по описа на РС-Хасково е образувано по искова молба от Н. А. С. от **** против Г. С. Д., А. П. Д. и С. П. А. – тримата от ****, с която е предявен иск с правно основание чл. 109 от ЗС. Ищцата основата претенцията си на следните твърдения: тя била собственик (по силата на наследствено правоприемство и доброволна делба) на урегулиран поземлен имот/УПИ/ XVI в кв.40 по плана на *****, одобрен със заповед № 649/1928, заповед №293/1987г. и заповед № 301/2020г., отреден за имот с пл.№ 158, с площ от 831 кв.м., ведно с построените в имота гараж на 16 кв.м., двуетажна жилищна сграда на 74, 92 кв.м., навес с оградни стени на 84, 38 кв.м. и търговски обект-казан на 15 кв.м., при граници на имота: УПИ XVII-168, УПИ XIII159, XI-164 и от две страни улица. Ответниците по иска били собственици на съседния имот УПИ XVII-168 в кв.40 по плана на *****, одобрен със заповед №649/1928, заповед № 293/1987г. и заповед № 301/2020г., отреден за имот с пл.№168, с площ от 510 кв.м., ведно с построените в имота едноетажна жилищна сграда на 100,71 кв.м. и лятна кухня на 28,71 кв.м. Последните придобили имота по наследство и делба от брат □ П. А. Д.. Процесната лятна кухня била елемент на

допълващо застрояване, извършено незаконно в периода 2003-2004 година, без необходимите строителни книжа, без влязъл в сила застроителен план и без необходимото отстояние от общата дворищно-регулационна линия и в нарушение на чл.41 и чл.42 от ЗУТ. Част от елементите на лятната кухня - комин и част от стоманобетонна покривна плоча, - попадали в имота на ищцата, липсвали улуци за отвеждане на дъждовните води, които изцяло се оттичали в нейния имот. С тези фактически твърдения ищцата претендира, че за нея се създават пречки в пълен обем да упражнява правото си на собственост и моли за постановяване на решение, с което ответниците да бъдат осъдени да премахнат процесната лятна кухня.

В срока по чл. 131 от ГПК ответниците са оспорили иска изцяло. Предявили са насрещен иск с правно основание чл. 109 от ЗС с искане ищцата да бъде осъдена да премахне двуетажната жилищна сграда, намираща се в УПИ XVI-158, нейна собственост. Излагат доводи в следния смисъл: тази двуетажна сграда се намирала на разстояние по-малко от законно допустимото съгласно разпоредбите на ЗУТ от регулационната граница между УПИ XVI-158 и УПИ XVII-168. Това пречело на тримата ответници да ползват пълноценно собствения си имот и лятната кухня, допълващо застрояване, намираща се на общата на страните регулационна граница. Заповед № 301/21.10.2020 година на Кмета на Община – Стамболово за одобряване на изменение на ПУП - ПР на УПИ ХП-158 и УПИ ХШ-159 била незаконосъобразно на основание чл. 17 ал. 2 изр. 2 ГПК: първата ответница, като съсобственик на УПИ ХШ-159, не участвала в административната процедура, не била давала съгласие за извършването ѝ и не била уведомена за издаването на заповедта за изменение на ПУП-ПР; с одобреното изменение се създавали УПИ XVI - 158 с площ 831 кв.м., XVII-168 с площ 510 кв.м., като регулационната линия между двете сгради - лятна кухня и жилищна сграда била поставена в нарушение на разпоредбите на ЗУТ. С тези фактически твърдения ответниците правят искане съдът да се произнесе инцидентно относно незаконосъобразността на заповед № 301/21.10.2020 година. Молят за отхвърляне на предявения срещу тях негативен иск, както и за уважаване на техния иск по чл. 109 от ЗС срещу ищцата.

С отговора, т.е. в установения в закона срок, ответниците правят искане за конституиране на тяхна страна на трето лице - помагач в процеса Кмета на Община Стамболово. Позовават се на обстоятелството, че издадената от него

Заповед № 301/21.10.2020 година била незаконосъобразна, и в случай на уважаване на първоначално заявената исковата претенция, за ответниците щял да бъде налице правен интерес да предявят иск срещу Кмета на Община Стамболово, за причинени от него вреди, изразяващи се в стойността на съборената лятна кухня или част от нея, което щяло да бъде в резултат на одобреното изменение на ПУП-ПР с посочената заповед, поставящо лятната кухня в нарушение на нормите на ЗУТ.

С атакуваното определение РС-Хасково е оставил искането по чл. 219 ал. 1 от ГПК без уважение с основан аргумент, че липсва правен интерес от привличане на трето лице помагач, тъй като не е налице регресно право на главната страна (ответниците) спрямо третото лице Кмет на Община-Стамболово и съдебното решение по настоящия правен спор не би имало действието, предвидено в чл. 223 от ГПК.

ХОС в настоящия си състав е съгласен с крайните изводи на първоинстанционния съд и приема, че липсва абсолютната положителна предпоставка за уважаване на искането по чл. 219 ал. 1 от ГПК – правен интерес за конституирането на третото лице-помагач на страна на ответниците. По дефиниция, помагачът е лице, което участва в чужд исков процес, за да помага на една от страните с цел издействане на благоприятно решение за нея. По този начин третото лице се защитава срещу неблагоприятните последици, които биха настъпили за него в случай, че решението е срещу подпомаганата страна. Т.е., предпоставка за привличане на трето лице-помагач е наличието на правен интерес *за него* от постановяване на благоприятно решение по спора за съответната главна страна. В случая не е налице нито една от предвидените хипотези, при които за Кмета на Община Стамболово ще е налице правен интерес да помага на ответниците. Липсва основание да се приеме, че с участие в делото подпомагащата страна би се защитила срещу неблагоприятните последици, които биха настъпили за нея, ако съдът възприеме тезата на ответниците. Съвсем напротив: по-скоро Кметът на Община-Стамболово има интерес да помага на ищцата, която не атакува законосъобразността на издадената от кмета заповед, а напротив - основава претенцията си именно на произтичащите от нея правни последици досежно актуалната регулационна

граница между имотите. Противно на това, ответниците настояват, че заповедта на Кмета на Община – Стамболово е незаконосъобразна и не може да се очаква от Кмета, ако бъде конституиран като трето лице-помагач, да подпомага доказването на незаконосъобразността на собствената му заповед. В хипотезата по чл. 219 ал. 1 ГПК законът не се интересува само от интереса на главната страна. Водещ е интересът на третото лице. По-точно би следвало да има еднопосочност на интересите на привличащата и подпомагащата страни, които да са насочени към постановяване на решение в полза на привличащата страна. Такава еднопосочност между интересите на ответниците и тези на третото лице, което последните искат да привлечат, отсъства. Именно от тук съдът вади извод за липса на правен интерес за конституирането на Кмета на Община Стамболово като трето лице помагач на страна на ответниците.

СъгЛА. е ХОС и с останалите изводи на РС-Хасково за оставяне на искането по чл. 219 ал. 1 от ГПК без уважение. Правният интерес е предпоставка за допускането и привличането на трето лице помагач по делото, като този интерес се изразява в това, че решението може по всякия процес да се разпростре със силата на пресъдено нещо и по отношение на него или когато решението по това дело ще бъде основание за предявяване на обратен иск срещу третото лице помагач или когато това решение ще затрудни защитата на правата на подпомаганата страна срещу третото лице. Обратният иск по правило има за предмет регресна претенция на една от страните срещу подпомаганото лице. Регресно е притезанието, спрямо което първото, предмет на първоначалния иск, е преюдициално. Ето защо и обратният иск винаги се присъединява като евентуален - ако бъде уважен първоначалният иск или ако бъде той отхвърлен.

И двете насрещни претенции по делото са такива по чл. 109 от ЗС, т.е. в обема на доказването, дължимо от страните, попадат факти и обстоятелства относно правото им на собственост върху съответните имоти, както и извършване на действия от другата страна в спора, с които се създават пречки за упражняване на правото на собственост в пълен обем. Следователно, решението по повдигнатия по настоящото дело правен спор между главните страни не се явява преюдициално за иска за обезщетение за имуществени вреди, който ответниците твърдят, че ще предявят срещу Кмета на Община – Стамболово в случай на уважаване на претенцията по чл. 109 от ЗС срещу

тях.

В частната си жалба пълномощникът на жалбоподателите се позовава на Решение № 122/06.06.2014 година, постановено по гр.д. № 6600/2013 година на ВКС, мотивирайки твърдението си за допустимост на конституирането на трето лице-помагач в производство по иск по чл. 109 от ЗС. В разгледания от ВКС казус, обаче, се касае за напълно различна хипотеза, т.е. от него не могат да се черпят аргументи в подкрепа на тезата на частните жалбоподатели.

Поради съвпадение на изводите на РС-Хасково и ХОС, атакуваното определение следва да бъде потвърдено. С оглед изхода на делото, на частните жалбоподатели не се дължи възстановяването на деловодните разноски.

Водим от горното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 1049/05.07.2022 година, постановено по гр.д. № 399/2022 година по описа на РС-Хасково.

Определението не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____